

აშუაპირს ააღორახნი

№ 6

„შერანი“

„მირბის, მიზაფრენს უშუა-უკვლოთ
ჩემი შერანი!“
 ყურთა მესმიან საქართველოს გულის ძე-
 რანი!
 გასწი შერანი! შენს ჭენებას არ აქვს „პარ-
 დელი“
 და ააყენე შენებურათ კორინტელი!
 გასკურე წყალი, გასტოპე ლაფი,
 ნუ შეგაშინებს ნურცარა მტვერი
 გასწი, გაპკურცხლე, შენგან ხსნას ელის
 დამონებული ქართველი ერი.
 საღე გამოთენდეს, იქ დამილამდეს.
 იქ იყოს ჩემი მიწა მიმული!
 სამშობლოს უნდა დაეზვარაყოს,
 ჩემი სიკოცხლე, სული და გული.
 სამშობლო მიწამ მიწა მიმძღოს
 ჩვენთა წინაბაბი! საფლავებ შორის,
 არ მსურს დაქარგვა მამულისათვის
 შერანო ჩემო, არც შენი შმორის!!
 ეინ იცის ეს, გზა ჩვენსა შემდგომად
 რამდენმა პუნემ გაშლი ქროლოს!
 რამდენი ჩემი მსგავსი მხედარი,
 ბედისა შერამ გადმოისრალოს.
 გასწი შერანი! შენს ჭენებას არ აქვს
 სამსლეარი.
 და ნიავს მიეცე ფიქრი ჩემი სწორ შეუღარი
 აჩრდილი.

„გასწი შერანი! შენს ჭენებას არ აქვს სამსლეარი!“

ახალი ამბავი.

წერა-კითხვის გამავრცელებელმა სახლ-გალობელმა დაადგინა: „გამოიცეს ძვირფას ყდაში და ოქროს ასოებით, შესანიშნავი „მოგონებანი ილიას შესახებ“ იროდიონ ველაშვილის. წიგნი დასურთახტეულები იქნება. ეს საქმე უკისრია ჩვენს პატრიოტულ თანამშრომელს „ეშმაკი“.

გუშინ წინ ნიკოლოზ შავროსა და მამა გოროდცოვს, ერთსა და იმავე დროს, სასიამოვნო სიზმრები უნახავთ. სახელ-ლობრ ისა, რომ მესამე ღუმის თავმჯდომარეთ ჩვენებური რუსი ტ-მოშკინი აერ-ჩიათ. ორივენი მართლმორწმუნენი არიან და სჯერათ; რომ ეს სიზმარი ამაღ არ ჩაივლის. ამის შესახებ ხვალ პატრიოტები მისიონერთა ექლესიაში პარაკლის გად-ახილიან.

ახლა მომავალში გაგრძე კლდე შვიდი „იუმორისტული“ კარიკატურებიანი ჟურ-ნალი.

ენობილი კარიკატურისტი გიორგი ზაზაშვილი, როგორც ვად-ოვეცეს, „სიმ-პლიცისიმუსის“ მთავარ რედაქტორათ მიუწვევიათ, რასაკვირველია მხატვრობის მხრივ.

სხვა და სხვა მიზეზებისა გამო ჩვენი თა-ნამშრომელი „ეშმაკი“ ამ კვირია პრო-ვინციაში არ წასულა, რის გამოც ამ ნომერში არაფერია მისი მოგზაურობიდან.

„ეშმაკის მთრახის“ რედაქციამ უკვე აცნობა თავის თანამშრომლებს, რომ ის წერილები, რომლებიც ოთხშაბათს „მე-დგე მოვა რედაქციაში მეორე კვირმდე აღარ დაიბეჭდება, ხოლო ოთხშაბათმდე მოსული კი იმავე კვირაში.

სიზმრის ახსნა

1) მთრახის კუდი იხილო მარჯვთ მოქნეული— ავია: ეამსა რომელსა, მხი-ნელებსა წილ, სიზმრისა ამისა ხილვა მო-ასწავებს სატკივარსა ფრიად მძიმესა, რო-მელსა ვერ გაჰკურენიან ჯანიონი ვერა-

ვითარნი. მწერლობისა წილ სანახაობა ესე მოასწავებს მოვლინებას ახალისა საკარი-კატურე ჟურნალისასა, ზურგ ამწვართა მიერ შედგენილისა.

2) პარტაჩალი ნახო შავით მოსი-ლი დაწვებითა წითელ ფეროვნითა— ავია: სანახაობა ესე არს მესამისა ჟამისა და მოასწავებს მესამესა ღუმესა, რომელიც შავითა აზრითა მოსილი გაურბის ყოვე-ლსა წითელსა, თენიერ სისხლისა.

რა ზრალია ის ქვეყანა!

ხელად: დღე სხივისანი!.. ხარობს, ბრწყინავს ცის ლაქვარდი, გულს იმედი იფუჩქნება, ჰქრება სევდა, ჰქრება დარდი!.. მაგრამ აი, გაბირქულდა, ჩამობნელდა ცის ლაქვარდი, იმედს ფრთები შეე ვეცა, გულს კვალად ღრღინის სევდა დარდი!

ვხედავ ამას, ვფიქრობ თანა: „რა ქრელია ეს ქვეყანა!..“ ზოგჯერ თბისა!.. სხივი მზისა საოცნებოთ კაზმავს მღვლოს და ბუნება მხარული სევას მნათობის საღვებრძღვლოს!

მაგრამ აი, სხივი მზისა თითქო გზაზე გაიყინა, გაიძარცვა მინდორ-ველი და ცხოვრებამ მიიძინა!! ვხედავ ამას ვფიქრობ თანა: „რა ქრელია ეს ქვეყანა!..“ ხელად გრგვინავს ქარიშხალი, შავი ნისლით ბურავს ზეცას ველარ არჩევ მის გუგუნში მღიდართა ლხინს, ჩაგრულით კვენას! მაგრამ ჩაღვა ქარტეხილი, აღარ ისმის მისი გრგვინვა და აშკარათ გესმის ყურში მღიდართა ლხინი, ჩაგრულთ გმინვა!

ხელად ამას ვფიქრობ თანა: „რა ქრელია ეს ქვეყანა!..“ აი ვხედავ ხალხის მუშაკს, აზრით სწედება მთელ სამყაროს, ცდილობს: მძობა-მეგობრობა ყვეყანაზე დაამყაროს, მაგრამ აი, შხამით სავეს ბოროტებას სთესს იულა, რომ აღმოფხვრას წმინდა გრძობა მის ბოროტ გულს აგი უნდა.

ვხედავ ამას, ვფიქრობ თანა: „რა ქრელია ეს ქვეყანა!..“ სხივი.

საზოგადოებრივი

ადელხანოვი. ადელხანოვს გაჯაუშწყვი-ტია: 10 წლით განვარდოს ლოკუტი, იმედი აქვს ამ ხნის ვანმავლობაში მუქში დაიფრყებენ ძველ „სროთებს“ და სადაა ჩემთან აღარაფერი ექნებათ.

„ქეთი“. კახეთის საზოგადოების გამ-გეობას დაუდგენია: სარდაფში მოსამსახუ-რეებს ამერიიდან ასე მიმართონ: „ქნიაზო პრობკები დააღებთ“ „ქნიაზო ბოთლები გაერეხეთ“ „ქნიაზო-ჯან სარდაფში ნუ დაითვრე-ბით“

„ქნიაზო მობრძანდით ჯამავირი ინე-ბეთ“. მიზანი ასეთი თავაზიანობისა ის გახლავთ, რომ მოსამსახურებმა თავი მართლა მუშებთ არ მიიღონ და მუშუ-რათ არ მოგვექცეონ.

„ხერხი სჯობია ღონესა თუ კაცი მოიგონებს!..“

ლიმონათის ქარხნები. ლიმონათის მე-ქარხნებმა გამოუცხადეს მუშე-ს: „რად-განაც ჩვენი ვაჭრობის სესხონი თაუღებთ, პირველი ნომერბიდან მიბრძანდით დ. * ის ზამთარი ისეირნეთო.“

მუშებმა თურმე უპასუხეს: „ამ ზამთარ-ში რა დროს სეირნობაა, თქვედალოცი-ლებო! თუ ასე გინდათ ჩვენი პატივის-ცემა, ახლა ვიმუშავებთ და ზაფხულში გასეირნეთ ერთი ორი ცეც, როცა სე-ირნობასაც გემო და შნა აქვსო.“

მებაღეები. თფილისის მებაღეებმა მის-წერეს ს. დ. ორგანიზაციას: „თუ დაგვე-ხმარებთ მუშებთან ბრძოლაში, ორგანი-ზაციაში შემოვალთ და მუშებზე მეტ ფუ-ლესაც შემოვიტანთო.“

ეს ამბავი „ფედერალისტებს“ ჩასწვდათ ყურში და მიუწერიათ: „ჩვენთან მობრ-ძანდით თქვენი ჭირიმე, პარტიაში ბევრი თავისუფა-ლი ადგილი გვაქვსო.“

უშუადა ზორის.

სარაჯვეის ქარხანა. სარაჯვეის ქარ-ხნის მუშებს (ვერაზე) დაუდგენიათ: აღარ შეეკითხონ აღარ ბუბულს, არც კაუჭებს, არც ზღუქანავს და შემდეგისათვის უარ-ყონ როგორც პოლიტიკური, ისე ეკო-ნომიური ბრძოლა. ა. სისთანავე გამოირ-კვა, რომ პოლიტიკურ ბრძოლა მათ არასოდეს არა ჰქონიათ და ეკონომიური ბრძოლაც მათ მაგიერ ყოველთვის სხვებს უწარმოებია. ამიტომ გამოსულან პროფე-სიონალური კავშირიდან და შეტანილი ფულეებიც უკანვე მოუთხოვიათ.

კვირიდან-კვირამდე.

მართალია, იმ დროს ზრდა ვახუთი „კელო“ გამოდიოდა კითხვა მეც ვიცოდით, ერთი ორჯერ მისი კორექტურა კი შემისწორებია, მაგრამ მაინც ვერ მოვგვყავი „კელოს“ და კვალელებს და ვერ ვიტყვი რასაც „კელოს“ შემზაბათ ამბობს „ერთ დროს „კელოში“ უხანადითა“.

მაშ გვრე, იმ სათაურით პირველად ვიწყებ წერას, და თუ თქვენი თავი კარგად მიმიყვამ ყოვლის შემძლე გენერალ-გუბერნატორმა, და ჩემი თავიც არ მოგიშალათ აწიცი ვეცდები დრო დაგვიარგოთ და რაც მოხდა ერთი კვირის განმავლობაში მოგავიხატო ხლმე.

ამ კვირაში ოზურგეთი, ეს სამჯერ მომწვარი ოზურგეთი, მამა დავითის სადევანოზო ქალაქი, ნიკოკის საპრასდინიკო ადგილი და დიმიტრი-კოწის სანადირო, სააღლუმო მოკლადანი საბუტყერნო ქალაქათ გადაქციეს, გენერალ-გუბერნატორათ ტოლმარევი დანიშნეს. ეს ბაძნული განკარგულება მე, როგორც ეშმაქის ერთგულ მოციქულს, ძრიელ მომეწონა მისი სამართლიანობით. ნათქვამია ძალღიმან უნდა დამარხოს, ვინც დაარჩოა“ და აი სწორეთ ოზურგეთსაც ამ ანდაზის თანახმად უკანასკნელი წესიც იგინმა უნდა აუგოს.

ბედნიერი ოზურგეთი! ხედავთ რას ეღრისა!? საწყალი დაბა ყვირილა! რამდენი წელიწადია ყვირის „ზოსადათ“ გადამაკეთეთო, მაგრამ არავინ ისმინა, ალბათ იმიტომ რომ ოზურგეთი სამჯერ ვადამწვარია, ყვირილა კი ერთხელ. ან კი რა შედარებაა, სად ოზურგეთის ქირისუფლები და სად ყვირილის, ყვირილის მხოლოდ ყვირიან, ოზურგეთის კი ფუჭუნობენ, არავის არაფერს არ კითხავენ-მე-13 ცხოველივით გამოხტებიან. გზის პრაგონსაც არავის სთხოვენ ისე წავლენ და წამოვლენ; მაგალითისთვის ავიღოთ კრილოკის დევანოზო დავითი თავისი ღრისეული სულიერი შეიღებით ფარულად, მთელი მახრის მაგიერ, ეახლა ნამესტნიკს და თხოვა მახრის მკრეჭელათ ისევ ერთმოლოვი. ნამესტნიკს მართალია დავითი და დავითისტები არ მიუღია, მაგრამ დავითიანი მაინც ისმინა და ერმოლოვს ტულმაჩევიც „დაუდავესკა“ გენერალ-გუბერნატორათ. ყოველივე ეს დავითმა ისე მოაკვარაქინა, რომ მისი მარჯვენის ნაქარაი სიკეთე მარცხენას არ გაუგვია, რა არის

საჭკოს მაღლი არავინ მითხრას და საიქიოს ზენარი ჯილდო არ დამიკარგოსო. ჩვენც მეტი რა გვეთქმის, რაც მოგვიდა დავითთა, ყველა შენი თავითაო!“.

ოზურგეთი რომ გაბედნიერდა, ეს ხომ ძრიელ სასიამოვნო არის მაგრამ არ ვიცი ვის იამება გვაზავსაგან, კინაღამ წამომცდა ხულოვანების დაცვა შეთქი.

ბნ გვაზავს ვინ არ იცნობს, გვაზავა პოეტი, გვაზავა ვექელი, გვაზავა ლექტორი, გვაზავა დამცელი პოლიტიკურ დამანაშევეების, (დამცელი თ. სახოკია.სი) გვაზავა ფედერალისტი. აი ვინ არის გვაზავა და აი ამ კვირაში თავისი გვაზავონა სავსებით „გამოაზავა“, „ვინაიღღან ვართა და ნებითა მზე სწორედ მოეფინების“ დაიკო იმერეთში კარგად ცნობილი პოლიციის ბოქალელი (პრისტავი) ფ. კელია. კელიას სამოსამართლო პალატა ამტყუებდა უფლების გადაქარბებაში, ესე იგი ტყემატყევაში და ლანძღვა-გინებაში. აბა თქვენგან არ მიკვირს, ვინ პოლიციის პრისტავი (მგრმედ კელია!) და ვინ ტყემატყევა და ლანძღვა-გინება, აბა რა დასაჯერებელია! ეს სულ წყეული რევოლიუციონერების ბრალია, რომლებიც პატროსან, წესიერების დამცველს შეურაცყოფას აყენებენ და სახელმწიფო საქმის შესრულებაში ხელს უშლიან. ეს ყველაფერი ბნმა გვაზავამ თავისი ოქროპირის ენით დაუმტკიცა სასამართლოს და პრისტავი კელია თოვლით თეთრი და მტრდევით უმანკო გამოიყვანა. ბნ გვაზავამ დაამტკიცა, რომ პრისტავი კელია მახრამის ტყულის ცალი, ქიათურის ღინჩა ხელთ არავის შეხება და სიტყვით არავინ ცუდათ არ მოუხსენებია. მეტი რა გვეთქმის თუ არ „ასე ჩვენო მანასეო, ხან ისე და ხან ასეო!“.

აბრაღინი.

სამი მგელი.

ოზურგეთს ყავს სამი მგელი: ტუჩ მოკლე და წვერზე გძელი ერთმანეთს ეუბნებიან: დგაბზუს არის ერთი ღვდელი, ერთმა თავსა დაფურბინოთ ორმა ვაგვრათ კაბას ხელი პატრონს კაცი მიუგზავნოთ ფული თუ გაქვს დასახსნელი.

№

ქუთაისით მონაწერი.

პირველ ნოემბრიდან არქიელის გორახე იხსნება სამაგალითო პირველ-დაწყე-

ბთი სკოლა, რომელშიაც სპეციალურად შესწავლიან ქორებს. დიდი ხანია ქალაქი ასეთი სკოლის მოთხოვნეიდებს გრძნობს, მაგრამ დღემდე, როგორც ხედავთ სურვილი სურვილათ რჩებოდა. სწავლა უფასო იქნება. მიიღებთან ყველანი განურჩევლათ წლოვანებისა, სარწმუნოებისა, წოდებისა, ეროვნებისა, ქქქსისა, პარტიული რწმენისა და სხვათა. მიიღებენ აგრეთვე მონაზონებსა და ბერებსაც. თხოვნის იღებს მომავალი გამეც სკოლისა სიკეტილაძე. მასწავლებლებს შემდეგ მოგვასენებთ.

დაარსდა ახალი კლუბი. წვერებთ იღებენ ყველას განურჩევლათ ყველაფერისა, გარდა პარტიული რწმენისა. უნდა ეკუთვნოდეს პარტიოტთა პარტიას, ან მონარქისტთა ჯგუფს. სხვებს იქუერენ.

ხოჯევანოვის პროცინაში განსაკუთრებულის ყურადღებით ასწავლიან ფენის გაწმენდას, ყოველი მოსწავლე (და აგრეთვე გარეშე პირიც) ვაღდებულა თან იქონიოს პერანგის, ან ბალიშის პირის ნაგლეჯი, რომლითაც პრაქტიკულათ ვარჯიშობენ მოსწავლეები.

ქუთათური გამოკანა. სათავად აზნაურო გინაზის პირველი კლასის მესამე პარალელურ განყოფილებაში მოსწავლეებს ასეთი ამოცანა მისცეს: „ბალის ქუჩაზე რაც დამაღლი კატები ჰყრიან, ის რომ ქალაქის ხმოსნებსა და სანიტარებს გაუწაწილოთ თითოს რამდენი შეხედნათაო“. ვერც ერთმა მოსწავლემ ამოცანა ვერ გამოიყვანა, რადგან არ იცის არც ხმოსნების და არც სანიტარების სრული რიცხვი, რის გამოც ვერ გაუტვია 425 მკედარი კატა მათ შორის.

მასწავლებლის ადგილის შოვნა ზემოხსენებულ სასწავლებელში ძლიერ ადვილია თუ რასაკვირველია რომელიმე ეპისკოპოსის მიერ ხელთა ვაქვს კეთილ საიმედობის ბარათი. მაგრამ ამის შესახებ უცუთესად იონა და მამა ალექსანდრე მოგიყვებიან.

ბასრი.

გამოცანები.

(ლანჩხუთისთვის)

1.

იკომპოზო წვერ წითელი, ცხახიან ყარამანას საქმეს არას ვაგვიცუბებს თუ არ მისცემ თეთრ-თეთრ მანათს

მედიდრით დააბიჯებს
თითქოს იყოს თათრის ხანი
ხან მასაც კი წამოკლება
„ვიბის დარჩაო მოედანი“.

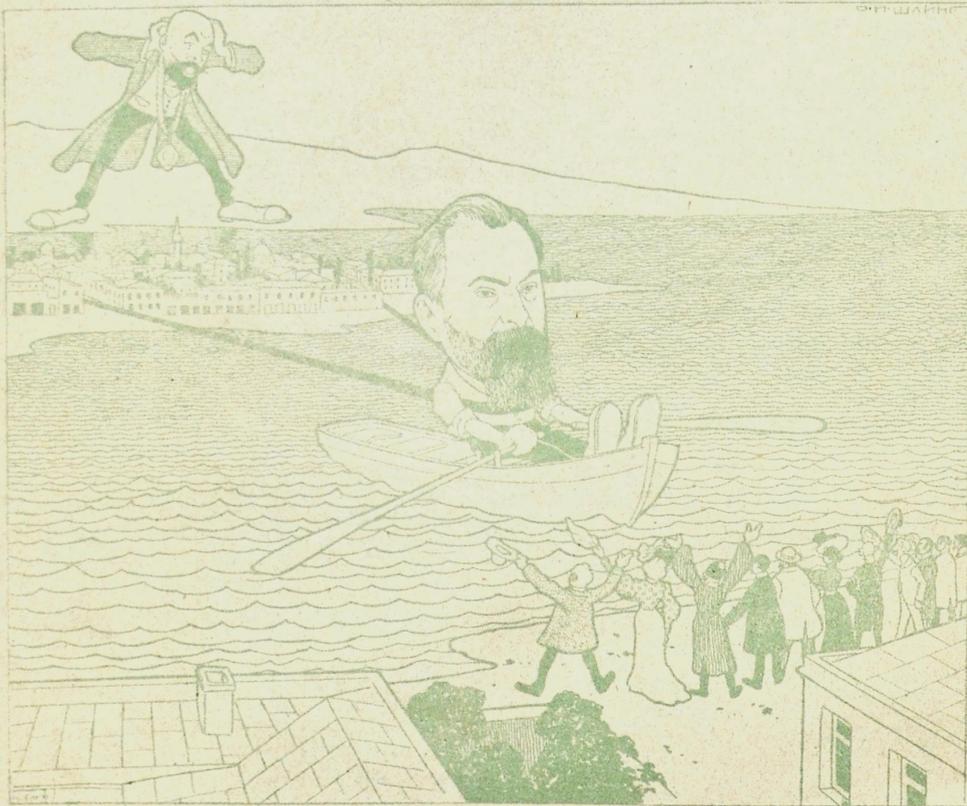
2.

თავს იხვავს და წვერს იპარსავს
წელში ძალზე მოსრლია
ხალხის ტანჯვა, ვანწარება
მისთვის ღონი. კორწილია.
ქრთამი სადაც დიდებება,
თურმე ეველა მას მიიქნსო

ბოქაულისკ ძლიერ უცვარს
ბედნიერი ხელი აქვსო.
ვინც ვერ იცნობთ გაუფრახილდით
(სამატოო აგენტია)
მარტო ჯერუყვეთში ვასცა
პარე ათი თორმეტია.
ლანჩუთში იხეწებინან
ჩვენ გვეყოფა ტირიაო,
ვინ ხარ აქცი, მოგვაშორეთ
ფიგურა სირიაო.

(ფიგურებისთვის).
ხელში კეტი, თავში რეტი
მოქიშბეა ესღვეების,
აღარც სხვისა დაიჯერებს
არცა თვისი გაეგების
ჰუბლიცისტი, ისარისტი,
შეცნიერთა სდარია,
როგორც ნახევ მყისვე იცნობ
ფიგურების „მედგარია“.

შხანკოლა

ბათუმის მოტაცება.

ფოთი და ბათუმი

ფოთში გასძება ბათუმსა:
ადგილი დამოკალეო,
ან უნდა შემოვიერთო,
ან საღმე გამეკალეო.
აღარ გეტყობა სიკოცხლე
და არც ამოგზდა სულაო,
მეგვართა ტანჯულ სიკოცხლეს
ექნეს აწ დასასრულიო:
ხომ იცი ჩემი ამბავი:
ვიზრდები დღიდან დღეზეო;

ფოთში ჩხირივით მესობი
და თავი მომავებრეო.
როგი და წესი მოითხოვს
აწ რომ მომამპყრან ყურიო,
საეჭრო ასპარეზუნდან
შეც მიძღვის საშახტურიო.
საზღვარ გარეთი—ინგლისი,
გემებით, შავი ზღვითაო,
მოვამი კიათრაზე,—
მდიდარზე შავი ქვითაო.
წავთსაყუდელი გაემართე,
ვაქრობა გავადიდეო,

პალთაყვის წყალზე საველეათ
გავდევი რკინის ხიდეო.
პალიასტომის ტბა მინდა
სრუტით ზღვას შევეერთაო
და ამით საქმე ვაქრობის
უფრორე ვავაყეთაო.
და შენ, ფოთიშდა რა არის
ქალაქობ გინა, რაღაო!?!
მომავდევი და ცოცხალი
ერთად ვინ გაასალოა?
ღროა რომ შემოგიერთაო,
რაღას მიქვია ხათროა!

ბათუმო, „ხაილიანა“
 მსურს ფოთში გადმოვათროო.
 ვაჭრობა მაინც აღარ გაქვს,
 და ხარ შეშვებული ქერჩისო.
 მოვალ, დამიხვდი, ამა მამ!
 თუ რომ, ნიჭობა გერჩისო.

ფოთში წაიღო ბათუმში.
 იძახდა: „წიფე-წიფეა“!
 ბათუმის მოთქმა, ვოღებმა
 ზღვაზე გაქონდა ნიფმა.
 მისდევდნ მოკეთებები
 ყიფოდნ. ფოთა „ტარია“:
 ქალაქის თავი, ფურული,
 ივანე სეკრეტარია.
 ანდრია, შინა და პარმენ —
 „უპარაის დეკარტია“
 მისდევს უკლებლათ, სრულიად
 ბათუმის ფედერაცია.

ბლიცვაძე.

„ვანი მამისაგან“

(იგაქი)

ერთხელ ერთ რევენს,
 (სახელათ ევეგნს)
 გვართა კი დვალსა
 (მეთორნეთ თვალსა)

გასაოცარის გულდასმულობით,
 კრილოვის დათვის მიზაძულობით,

(რომელიც ხეება
 ამტრედა თათით,
 მაგრამ მოღუნვა
 კი ვერ მივართვით),

„გაზეთის“ საქმე გამოუწყია,
 რედაქტორობა თვით დაუწყია!!!

ან კი რა არის
 აქ გასაკვირი?
 რედაქტორობა საქმეა ხშირი!!!

დამჯღარა სტოლითან ქალადღით ხელში,
 აზრები უზვით ადგება ყელში,
 და იტანჯება მწარე ტანჯევითა
 ლექსებს იგონებს წვით და დაგვითა.

შწერლობის ეანი.
 ტინის ხიცილი,

მუხა ჰგონია მას მოეტური,
 (ანე ბრიყვია ეს უბედური!)
 მაგრამ რომ ჰქონდეს ღმერთის სამართალი,
 არ შეიძრალოს ევენი დვალი?
 მან კი პირიქით, სრულიად წარბოცა
 იმის შუბლიდან კაცობის ევალი.
 ზოლოს ფიქრებით განაშწარებმა
 (ოღეს მოუყლო თავში ქარებმა)
 დაიწყო დვალმა „გაზეთის“ წერა
 (ანე მოუვლის თურმე ზოგჯერა)
 გადააშევა

ათი ფურცელი...
 და სისულელე წარმოუთქმელი
 არ დარჩენია არც ერთი ცვლი...
 (რედაქტორია ევენი დვალი!!!)

სრულ კმაყოფილი
 თვისი მუზისა
 გათენებამდე იმ სტოლის უზისა,
 მაგრამ გაფრინდა
 სისხამ დილაზე,
 (ხადაც ევულვის თავართქილაძე.)
 და რედაქტორი,
 ჭკუით კოტორი)
 მარტკილებით მესტამბის სწორო
 გზეთის ბეჭდვას შოელის მისგან
 ვაი ჭკუისგან,
 ვაი ჭკუისგან“.

ეშმაკი.

„ეშმაკმა“ სთქვა: მაგრათ ვზივარ
 ვერვინ მოვა ჩემხვდაო.

გაიხედე სერხვდაო
 იროდი ზის ცხენხვდაო!!!

ქორი სადაც ვაფრენია
 მდირით არის მწყერხვდაო

ის ბეკერილა ნაფოტებიც
 აღარ უჩანს მზრებხვდაო.

დღეს „მამულის“ ბურჯი გახდა
 „ნიშადურის“ ბედხვდაო

და საკითხმა „ეროვნულმა“
 „მოიყვანა ფურხვდაო“.

როცა სხვაგან მიანდრობდა
 ფერდი ეკრა ფერღხვდაო

მაგრამ ახლა „მეველი მკენა“
 იქით მისდვა ვერღხვდაო
 და მიტოვაც დასწყუტეს
 „ენიპურით“ (ცხენ ხვდაო.

გორილა.

ქანთავლი მოღვაწეები.

მოხე ჯანაშვილი.

სხვს და სხვა დარგისა და ზარბისთა
 იუმპარისტები თუ ჩველხვდაო შწერლუ-
 ბი, თვისი თვალთა ხელის წერტილის
 სრულ უსუსურობას იჩენენ, როდესაც
 ჩვენ სწორსა და მოუღვაძელ ბიოგრა-
 ფიებს (ქართულ მოღვაწეთა შესახებ) რა-
 ლიც ვაზრახ ფაქტების დაზიანებამათ
 სთვლიან.

ვარდა ამისა ჩვენს საზოგადოებაში ილია
 ქვეყნადის სიკვდილის შემდეგ, რადაც
 მოუტყვემელ კოლვათ რაცხენ მოხუც მო-
 ლეწვითა შესახებ კინტის დაძვრას ვარუ-

შე მათი ქებისა, ესეც არა ნორმალური მოვლენაა და ჩვენ რასაკვირველია ყურადღების არ მივაქცევთ.

1) მოსე ჯანაშვილი. როგორც ისტორიკოსი.

მოსე ჯანაშვილი უკვე მოხუცი მოღვაწეა და არც თუ უზრალა მოღვაწე. ქართული ისტორია დღეს დღეობით თუ ბოგინობს, ეს სხვათა შორის მოსეს მეოხებითაც ხდება. ისტორიკოსობა არ არის ადვილი საქმე. დღე და დამ ცხვირი ისტორიულ სიძველეში უნდა გკონდეს ჩარგული და იქ ასოვებთან ერთად თვით ისტორიულ ნაშთთა სიძველესაც უნდა კითხულობდე.

მოსე ჯანაშვილი თითქო განგებას გაუჩენია ამ საქმისათვის და თავისი ხელობით გატაცებული ვგონებ ახალი ტანისამოსის ტრეზასაც გაუბრძის. ენა მძიმე აქვს, როგორც კედლები ძველი ნანგრევებისა და მოუხეშავი. მან დასწერა რამოდენიმე „ისტორია საქართველოსა“ რომელიც შეიძლება ბევრ კითხველთათვის არა თუ ენახოს, კიდევაც წაეკითხოს.

2) მოსე, როგორც გრამატიკოსი.

სხვა და სხვა სიძველესთან ერთად მოსემ შესწავლა ქართული ენაც მთელი თავისი ძირებითა და ფესვებით. და რომ თავისი ცოდნა ხალხს არ დაუკარგოს, ამ მიზნით გამოსცა ქართული ღრამატიკა. საზოგადოთ ჩვენში ქართული ენის საფუძვლიანად არავინ დაგიდევს, რისთვისაც ღრამატიკა ყოველგვარი უცხო ხილია, ხოლო ღრამატიკა მოსე ჯანაშვილისა მით უმეტეს.

3) მოსე როგორც მწერალი.

სიმართლე მოგახსენოთ ამ ასპარეზზე მოსე ჯანაშვილს არც თუ მაღლენი ღვაწლი მიუძღვის. მხატვრულ მწერლობაში, თუ დაუჯერებთ შესახებ ამისა არსებულ ცნობებს, ის უფრო პოეზიის მოძებრე იყო და ლექსებიც განსაკუთრებული კონსტრუქციისა იცოდა. ნამდვილი მისი ნაწარმოები ჩვენ ხელთ არა გვაქვს, მაგრამ ვიცით კილო მისი პოეზიისა, რის სანამუშოთაც მოვიყვანთ რამდენიმე კუბლეტს ცნობილი ლასურიძის პოემიდან.

პ მ ე მ ა

„თამარ მეფე“

„არს მცხეთს მყოველი, ღმერთ-საყოველი, სვეტი ცხოველი, ცხოველ მყოველი; და კვართი უფლის მუნ რომელ ფელის იფერს არ დაფლის ათავისუფლის“.

ამგვარივე ლექსები იბეჭდებოდა ერთ დროს როსტომიშვილის ცნობილ ჟურნალ „მოგზაურ“-ში, სადაც სხვათა შორის იყო აწეროლი კახეთის მეფე კვირიკე:

კ ა ჯ ო ს მ ე ვ ე ო ბ ლ ა კ ვ ი რ ი კ ე,
ხ ე რ ო ბ ა რ ს ე ო ბ ტ ა ს ე ჯ ო რ ა რ ი კ ე და ს ხ .

ერთი სიტყვით ბელეტრისტიკასა და პოეზიაში მოსე ჯანაშვილს იმდენად თვალსაჩინო ადგილი არ უჭირავს, როგორც ისტორიკოსი და ღრამატიკოსი

ჩვენი მოხუცი ისტორიკოსი თუმცა „რომოდ და ათმა წელმა მოღუნა კისურში მაგრა ჩაუკაუნა“.

მაგრამ ჯერ კიდევ ყოჩაღად არის და ერთი „ნაშრომი“ წიგნაკი ილიას სიკვდილის შესახებ აგერ გუშინაც გამოუშვა. ისტორიკოსი.

ხ ი მ ლ ე რ ა ბ ა რ ა - ა ბ ხ ე ლ ი „ს ბ რ შ ი ნ ა ნ ს ი“

ჩაგრულთ მოსარჩლეშ ჩანეი მოკმართე და ვლადადებდი მე სიპართალეს...

მ გ რ ა მ . რ ა გ ს ო ფ ე ლ ს ს ე მ ი თ დ ა გ მ ა რ თ ე .
მ ი გ ხ ს ს ე რ ნ ა ს უ ე ე კ ა დ ა ს ე ს .

უხუთ ვაფრქვე ტკბილი სიტყვები; ვეშობდი მუხთლობას და სიღაწრეს, მ გ რ ა მ . . . მე ს ო მ ა რ კ ა ბ რ ი რ ე ე ლ დ ი ? მ ს ო ლ ო თ ს ხ ე ვ ე ბ ს თ ე ა ვ დ გ წ რ ე უ ს . . .

ზ ო ა გ ს ვ ე მ , (ჭ ე პ ი ს თ ე ა ს !) ზ ო ა გ ს ს ა ხ ლ -
კ ა რ ს ე ჯ ო ლ ბ ;

უნაზარდაბ ასე მე უოველ დღეს,
ჩემ ძმა კანებს ვა აწაფრეს ვაჯლებ,
მამასხლასის წესის ეს ..

მინდა რომ ვეფო სოციალისტი,
გულს მიწაფალებდეს ბეჯერულთა კენეს,
მ გ რ ა მ . . . ს ვ ა ბ ა ა ს რ ე უ ლ დ ე ს „ დ ა ს ი ტ ა “
მ ი ა გ რ ო ბ ა რ ო მ ა რ კ ა ნ ა წ ე კ ნ ე ჯ ე ს . . .

გლეხთ განათლება მინდა მწეურთა
(გოდნას დაჯვართ) ვარდებ მძებსა,
მ გ რ ა მ რ ა ს ო ზ ა მ ს ა მ ს ხ ე რ ა თ

მე თუ ვერ აგდა უგულმთრ გზებს.
ი ა კ ტ ე მ .

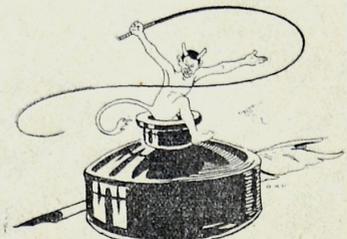
ხ ე მ ვ ი ლ ა ნ .

(ორი აქრატისი)

მეღარა ვეკი ძველებურად
არ მოვიკვდესთ ჩემი თვით,
ნამეტანმა სიხარბემ და
მარგულობამ მომძღო „კაი“.

2.

იქითაც, ვარ აქეთაც ვარ
არც მწედსა ვსწევე არც შამეურსა,
ზონიერულათ კი ვიქცევი
მხრებს რათ დავუდგებ ყურსა,
რას მიჭვიან ამხანაგი!!!
არ სჯობს ემსახურო ფულსა?
მთიელი.

წერილები ეზმარქსადმი.

I

ლენჩხუმიდან.

ძმო ემშაკო! ვატყობინებ, რომ რაქველები დღიად მადლობენ ვიქტორ და კორილე ჯაფარიძებს, რადგან მათს მამაცურ ყარაულობას ამ ერთ წელიწადში ვერც ერთი „ერთობის“ ბიჭი ვერ შეეშობა და რაქის სახელგარზე ბარე ორს გაართვებს სისხლი! ამ ენაათ ეს ორი ყმაწვილი ხანაძობივი „შეჩხანახებული“ ყოფნის გამო, ცოტა მოქანცულათ გრძობენ თავს და თვითისში არსებულ; ვერეთ-წოდებულ: „რაქა-ლენჩხუმის დამხმარე ჯგუფს“ „ოკუპაციის“ სთხოვენ მოსასვენებლათ.—მოკიქულათ ამ საქმეზე დანიშნული სადმელოლი (სოფელია)..... კერესელიძე და თუ რაქველების გული მოგება ვინდა იმასცა, ერთი შენი მათარახის კული ამოუქორე, რადგან ვერ აწარმოებს საქმეს კარგათ.....

—

ჭკვიში. როცა მოკიქულ კერესელიძეს მისცხობდა მისცხობ, მერაქვემელ (ლენჩხუმი) შია ვლენჩხუმსაც ნუ გაუტებს ხათრს და ერეკლე ცხველიანს უქორე და უქორე! ამას იმიტომ გეხვეწებთან, რომ ერთობ თავისებურობა დასწენდა და იქნებ რამე გვიარად მოიშალოს! ერთი სიტყვით შენ იცი და შენმა მათარახმა, თვარა წაგვივიდა კაცი ხელიდან და მერე ნეტავ იცოდ რავარი კაცი! პირველათ, რომ „ერთობა“ შამევიდა ჩვენში—ამობენ გლეხები, იმან პირველმა მოაწერა ხელიო! მართალია ეს ხელ-წერილი აღიხანოვის დროს რომ სახლობი დაწვეს იმაში ჩაიწვა. მაგრამ ერეკლე მარც კაი კაცია და შარშან, რომ ოთხ თვეს იყო დაკარგული, თურმე სულ . ნამარნევის“ მონასტერში ლოკულობდა: „ახალ-თაობას“ არ უღლიატო და ბოლომდე მისი ერთგული დავრჩე ისე, როგორც მელიტონ გარდაფხობო!“ მონასტერში მიღებული ფიცის შესრულებას ერეკლე ისე მტკიცეთ აპირებს, რომ სახლის ქერში სიმბარეები მოაწყო და

საქმე კარგაა მიდის თუ რასაკვირვლია მათრახის კულდა გასკრა.....

გენღუში ერეკლეს შვიდ ნურც ჩვენ დაგვივიწყებთო, შამაგთოვალის გენღუ შელში (სოფელია) გლეხებმა! ამათ მათზე მეტად გულშემატყვიართ თავადი მიხედო. სულიერათ ავათ ვახდომით და ამ სამ წელიწადში ვარდაფხაძეების ვარდა ყველას თოფს უნიშნავსო. როგორც ამბობენ ყველა წამოდენ თურმე უცდიათ და ახლა მხოლოდ შენი მათრახის კულის ვაღწეწვა აკლია, რასაც იმედია არ დაიხარებ.

ყოშახ. მიხეილის განკურნვის შემდეგ შენი მათრახიანა ყოშახს ჩამოიბრინეო, გთხოვენ ყოშხელები (სოფელია). აქ, როგორც შენი პატროსანი თვლით ნახავ, თითოჯერ თითქმის ყველა იყო ერთივე გელოვანის პატივის საცემლათ ცაგერის სატუსალოშიდა შემდეგ გროშებიც მიართევს ერთილეს, რადან უამისოთ ბ... არ დათანხმდა ვანთავისუფლებას! ესლა რა კი ერთი რიგი გაილია, რა თქმა უნდა ერთილვე „ბეგარას“ ისევ თავიდან დიწყებს! ამიტომ გეგვწეწვიან ერთი მაგრათ სტკუცო მათრახის კული იმასაც და მისს... მაგრამ აწ კი სუ.....

ნაცნობი.

„წავიკითხე სიამოვნებით“. მუშაქი.

სახუმოიდან.

მჭო ეშაქო, შენ იწერებოდი იმის შესახებ, თუ როგორ ეძებდენ ქუთაის-ბათუმის თავები მიკროსკოპით ფულებს კასებში, სახუმზე კი არაფერს ამბობ.

სახუმის ქალაქის თავმა კნიაშმა ნიკომ სამი მიკროსკოპი დამტყვია კასაში ფულის ძებნის დროს, მაგრამ არ იქნა, ერთი კაბეიცი ვერ აღმოაჩინა და ბოლოს ისევ მტხოვრებლებს მიმართა პოლიციის საშვალეებით. შენ, ეშაქო, ყოველგან დანავარდობ, მაგრამ, რაღაც მიზეზით, სახუმს გვერდს უვლი, ალბათ ზღვით მოგზაურობა არ გინდა. შე ეშაქო შენა! ალბათ გინდა ჩვენი ნიკოს რკინის გზით ჩამოხვიდე პირველათ შენ? ნიკოს რკინის გზა, სულ რამე ვიანგარიშოთ, ამ სამ თვეში არ გავითლება და შენ კი, მართალი უნდა გითხრა აქ ძალიანი საქირო ხარ. აი მაგალითად, შენი თვლით დაინახავდი რომ ქალაქის კასის ექსპროპრიაცია მოუხდენია ორ-ფეხიან ვირ-თავგებს. მართალი გითხრა, კრიტიკული მდგომარეობაა. ჩვენი თავი ძლიერ უქეიფოთ არის, მაგრამ რა გაეწყობა! ქალაქის თეთიპართევლობა ვაპროლეტუ-

რების გზას დაადგა, ვიმედოვნებთ, რომ სოციალისტური მოძღვრების ნიადაგი მზადდება უწინარეს ქალაქის თეთიპართევლობიდან ეს ასეც უნდა იყოს, რადგან იქ მოსამსახურენი ყველა „სოციალისტები“ ბრძანდებიან. სოციალ-კადეტები, სოც-ფედ., სოც-ავტონომისტები აი კიდევ სხვა ბევრგვარი სოციალისტები. ათ კი არ წერდა ერთი ს-ფედეტყველ. როგორ დღუბის არჩევნების წინ: რალისტო ალისტები ჩვენ ვართო, ნამდვილო სოცო. ან! ამნაირათ არის, აკი მართლა ყოველ ეშაქო, ჩვენს საქმე და აწი შინს. იმედია, გვენახვები. თან ერთი სათხოვარი მაქვს შენთან: შენ გეცოდინება, რომ ჩვენი ნიკო ძალაში დახლოვებულთა სესხის აღებაში; მაგ, რამ სესხის აღება შეუძლია პეტერბურგში და სამგზავრო ფულად არ გვაქვს. შენ თუ ჩამოინავარდო სოხუმისკენ, წამოიდე ფულში და პრეტენტს ბლომათ მიიღებ მომავალ ანგარიშზე.

მარად შენი საწ-დონი.

Прочелъ съ удовольствіемъ. მუშაქი.

ჯურჯუვეთიდან.

არ იქნა და არ მორჯულდა ჯურჯუვეთის საზოგადოება! რაც უნდა აღფიხნეფქიაა“ უქნა კაცმა, მაინც არ გაიწმინდება იქაურობა მავენ პირებისაგან. კიდევ გამოჩენილა 17 მავენ პირები, რომელნიც ცდილობენ სახელმწიფოს პირ უკულმა გადაბრუნებას. მაგრამ სირია მგონია საშუდამოდ ბოლოს მოუღებს ამ საშინელ სენს. აი თუ არ გჯერათ წვაკითხვებთ მის მოწერილ ბარათს ჩემდამი, რომელიც მებეჭეწება ჩემი თავი განუთში ჩააწერინეო, რომ იქიდან ისტორიკოსსაც არ დაავიწყდეს ჩემი ვინაობა. თუმცაღა ასეთი წერილები ბევრი მაქვს, მაგრამ ჯერე მიყვეთ თავიდან.

„მის მაღალ-ბრწყინვალეებას ნიბლიას“, ეწერა კონვერტზე და ცოტა არ იყოს ეჭვი შემევიდა აოგილობრივი ბოქაული არ ვეგნო მეთქი. „ჩემზე დიდი მითქმითოქმა არის სოფელში. ეხლანდელ დროში, ბ-ნო ჩემო, რაიმე ხელობა აუცილებელია კაცისათვის და მეც ასეთი ხელობა ვირჩიე. თუმცაღა ბევრს სცხენია ამ ხელობის მაგრამ რა სასირცხვაო თუ ღმერთი გწამს? ეს 17 კაცის საქმე ღმერთი არ ული ავი გულით არ მომსვლია და არც დიდ დანაშაულობათ უნდა ჩამეთავალს. შე კი კაცო მთავრობა სულ ჩვენ გვახდობს და ცოტა ხომ იმასაც უნდა წაართვათ?! „ყვეს კაცილი გაავდებთ და ისიც კარგიაო“ ამბობს ანდაზა. ვინ

იცის იქნება ცოტა გროშები გამოვიდეს- მაინც დიდი ეშსი ყოფილა ეს ხალხი, ხელათ გაიგეს ჩემი საიდუმლოება! რაღაც ჩემად საუბედუროთ „ქახალდში“ გამკვეხებია პავლე ბუაქე, (მეტრამ. რომ ერთხელ მგონია ვამლახა) სულს ცოდვილო, თურმე პავლე ბუაქე ორი ყოფილა აქ, როდესაც მოწერილობა მოვიდა და კაცებს იბარებდენ, ლაპარაკი გაქდა, თუ რომელი პავლე იყო დასაბარებელი და ბოლოს რომ ვერაფერ გაიგო თუ რომელი იყო, მე წამოვიძახე თუ რომელიც იყო; ასეთი საშინელი კურიოზი დამემართა იმ დღეს ხალხში. მაგრამ ამას არაფერი გათვალისწინებ.

თქვენი სირია გ-შეილა.

„ჩუნიანი, მეუბნება“ გადამეკიდა პლატო. „დონს შე“ „ჩემს ბიოგრაფიაში ბევრი რა...“ „სანაშენი გამოგრჩენიო, მაგრამ ერთ გამოტრეკება მაინც არ შეიძლებაო, როდესაც საზღვარ-გარეთიდან ჩამოვედიო, ყველას რომ თავი დავანებოთ, ნიორის გაკეთება ხომ მაინც საეციალურათ შეეისწავლე, მოვიწოდებ აქაურ გლეხკაცების გაბედნიერება ნიორის კეთების საშუალებით, მაგრამ რა შექნა, ბოიკოტი დამადგეს და როგორ მოეუწყო ხელი მათო. იმედია ამას არ გამოტოვებთ ჩემს ბიოგრაფიაში“. რა ეტყუათ, იმ კაცმა თუ სწავლა-განათლება ვერ მიიღო საპატივით ნიორის გაკეთება სკოლითა, არ ვიცი თ ამისთვის დაადგეს მას ბოიკოტი? ნიბლია.

ჩვენი დროის რაინდები.

ბრწყინვალე წაადესა ვარ, აზნაურებაში რჩეულა, დად კარგე უთვა-ცხოვრებას ძეგლათგან გამაჩეკულა. თვალ-ტანად აწვან მჭობაა ათასში კამოჩეკულა, მინაოხნავე ვარ, ხომ იცია, ბაურაგარტა ეკულა. ხელდავანთ უხეცესი ვარ, ეველასგან კარგათ ნიბლია; შუარაქმულა მთავარ სარდალათა დეკანოზისგან ცხუბულა.

გუგუნი მუქს დედაბის.
 შტრი მკურ ვაშტკელო:
 ახუჩი მიმტკეპს ქუჩაში
 და დამღურავს სხეული.
 დროიო გელთი იტყვად.
 ცალკოდა ვოუელი:
 რამოდამ ხელში ჩაივლი
 ქალიძე, დია, ხოველი.
 ერთი შემოკლები შრომუელნი
 ერთმანეთის მისტეს მხარია:
 შუკა ვითარე რამუშის.
 ნაჭე ღაქეა შირა.
 ვინადრამკვიან ბრძოლას
 თითქმის შეუწრე თეთი,
 ითი წდას მისიმამ მოსვენა
 „მადლობა ვოუელთი.“
 რა დარქოა მოძამობა

თავს ცოცხლად აღარ ვოუედავი;
 მათეს მახრამი ვურ ვნდებოდა,
 მამშიდით თავს ქვეს ვახლადი.
 სქლასვათი დავაწერებოდა,
 წელ-მი-ხრილი, ჩუმა, ფედი:
 შეუქმნიველი ცნობებს ვურუელი
 „ღანისს“ ვწერდი ვბ წახენადი
 კაღს და ქალს არ ვხოვავდი,
 არ ვცდიდი ცოდავ, რადი:
 და ჰ, კადრე ჩემუშალე
 მის „ერთობის“ გზა და ხიდა.
 ხუდიანთა ვგუფი შეუკარ,
 დამსჯელ რახმებს შევერადე,
 მთელი შინა მოვცარე,
 და მიწვიხლადი, ჰი გიდი!
 და რომ ხატვრა ამისრულდა,
 გვიფურქვე, როკორდ ვარდა
 და ვუაიდავან ცხეამითე
 ვოუელთი ვეჭრა, დარდა.
 შავის ვემა კრამადისიკის,
 ვავიდექე შუგანს ვარვა:
 ბრტყობადა დავასრუე,
 დრო მომარხდა ახვე კარვა
 და ამ გვარით მიუღია მახრა
 რომ ჩემგელე კისსადელემა:
 შტრინა გლუბ-კავთა:
 შინაზარა, მოტედა წელში
 თუ ვისიმე ვინა შტინდა,
 ჩუკუჭავე ხელს ევადი:
 მთელი მახრა ცხურას დუშით შუქს,
 ბასიო დვას მარგუთი ხელში!
 ვისდ მანდა, მს დავაწრავე,
 სტრაგეს ვეწავნი ბეგრს სთაველმა:
 ვისდ მსურს, მას კავამბრადე,
 ახანა თუ ვქეს ხელმა.
 დავოვებს ვს დროავს,
 ქრამშით კავამბრადე წელში...
 დავაწრავდ ვა არ შტინა,
 სულ ახვარით უთავება ხელმა.

დღემდის კვეა ასე შეესქელ.
 თუ რომ აქი ვავხარე,
 ხატვის დეწით სწორეთ დავსტემა,
 თუ არ დარჩა ბილოსი მწერე...
 კასელ წელში მუ ჯადეკა,
 მთელი მახრა დავარე:
 შვერწმული შრომადეხლით
 გავარე მთელი მხარე.
 ზოგის ცუბალით ვუქმნებ:
 ზოგანაც ვოქეა ხატევა შწარე
 და ხატვისკენ წაომსუვლით
 ხშირამს შედ დრო გავტარე...
 მაგრამ ვიდა, არ შემწრეა
 ვს ქველთა „კამწრეკვა“,
 რადგან ხატვა ისევე ბრძვის,
 და ვის იგის...
 „რომბტელი“

დექემები.

ოზურგეთი. ოზურგეთის გამოყოფამ და ტოლმანევის გენერალ გუბერნატორათ დანიშნვამ ძრიელ ვაგვიხარა—გუბერნატორის პარპარლით შეხედენ ნატანების ხილზე—მოედანზე ვადხდილი იქნა საბადლოელი პარაკლისი. მახრის უფროსმა ცრმოლოემა შეიმდგომობა აღძრა ვალასხლებულების დამბრუნების შესახებ.

ონი. აღმინისტრაციის განკარგულებით ონის მახრა (ანუ რაუა) გაიყო ხუთ რაიონათ და თითოეულში დანიშნა თითო გენერალ გუბერნატორი. სამივე ადგილი ცნობილ სტრაენიკებს მისცეს.

პოქნარი. (გურია) კოქნარის საზოგადოება და მასთან ერთად ნაწილი ზეპრეთისა ახლო მომავალში ცალკე საგენერალ-გუბერნატოროს შეადგენს. გუბერნატორის თანამდებობაზე თხოვნა მიუტია შარშან სალდათობიდან დახარუნებულ კუკახელს.

მონი. არა ფედერალისტი ხმოსნები დავინებით მოითხოვენ ფედერალისტი მეგობრებისაგან: „როცა თქვენ გიჩინეთ თქვენთვის კარგა თბილი ადგილები გემინაში და ბანქში, ახლა ჩვენთვისაც მოიგონეთ რამე“. არ ვიცით საქმე რით ვთავადება.

ბახში. ქვედა ბახველი „სოციალისტები“ სწორეთ იმ დღეს მიდინენ „ნაღველ ვოუელთი“ შეიღობისს, როდესაც ეს ტყანს-ქნელი სხვის ძროხას ელავს ხოლმე. საზოგადოათ აღნიშნული. „სოციალისტები“ ცნობილნი არიან როგორც „მუშა“ ხალხი.

ოზურგეთი. გურიანთელი ვაქარი, ერთ დროს მსხვილი, ცოლა წვირილი, თავისი წიწილი შერბავით ხასტიკ პრო-

ტესტ უცხადებს ჩონტარულ ვაქარის დადენილების კარტ-ნარდი, კამილის თამაშობის კარტ-ლის შესახებ. ყელია ეს შეიძლება და ძრიელ სასარგებლოც არის მეტრეზე თუ დღესის ტყან რომანში ხამ მოთამაშეებს შეიტყუე და მათ ფულებს შენს ვიბეში კონცერტაციის უზამ ამით ხელს უწყობ პროლეტარიათის...

პარტული წარმოდგენის განცხადება.

ვისაც ვინდა ძილოო, სახლები გვაქვს თბილოო, ნანინის მოგასხედს დასი გამოცდილოო. ვისაც გტანჯავს ხველოო ან სხვა ხითაბელოო, უკეთესს ვერას იხამთ აქ მობრახნითი ყველოო. თუ ვი ვაქეთ ხალისიო ატარეთ ბალიზოო, სხვიან არსად შეხვიდეთ ამისი ვვაქვს შიშიო. არცა თუ ხრავუნია ვიცოთ დასაწუნია, მობრახნითი ღვთის გულისთვის, ვთხოვეთ არტისტი გუნია.

კომ!

შემაჯის მითრახის ფოსტა.

პოქნარი. პოქნარის თქვენი ლექსი „გამოცანა“ ჩვენ არ დავბეჭდეთ. მაგრამ მოხდებათ ამის თქვენი საქციელი არ შეიძლება საქციელსად ჩათვალოს. თუ თქვენ ნახადრებში ვავაზენეთ, ჩვენ რაღას გვიგახვილით და თუ ჩვენ გამოვავიხვიეთ იმ რაღას ვახვილით, ვიღვე ჩვენს პასუხს შეიტყობდით: თუ ყველა ვაქოვებში გინდოდათ რთხის და იმევე დროს მოლოცება თქვენი გამოცანის, ხუროს უპოქნავა; მაგრამ არც ახლენის ბოროს.

სოქნარი. სოქნარი—შინს, თქვენი იქნავობით: ჩემი ახრი და მიმართულე. არ არის „ნაწადროს“ მიმართულე „სოქნარი“ და ვთხოვთ თქვენი ლექსი დავბეჭდოთ. თქვენი ლექსი ვერ გამოცანა სავარგისი, თუშეცა სხვიანის პოლა ეს თავი, დროს სანტერესო ტემა. ახლა თქვენ ისევე ვგინით „ნაწადროს“ ნიშნები, თქვენი იქ თქვენ უკეთა სწორი რაღავა. ვიძლება თქვენი მეტრე „ნაწადროს“ რანდი სწერდეს?

ბახ-ხანაში. № 1-ს თქვენი წერილი ჩვენ ბელოთ, მაგრამ რაღა თქვენს ვინაობას არ გვაცნობინებთ? საშველაროთ მინანდი წერილი არ დავბეჭდვა.

რედაქტორ-გამომცემელი
 თ. ბოლქვაძე.